

Dobrovolnictví je otázka srdce

Koordinátorkou Dobrovolnického centra STŘED, z.ú. se stala Martina Bořecká. Ta odpovídala na otázky Třebíčských novin.

■ Antonín Zvěřina

Martina Bořecká

Jak se může stát člověk dobrovolníkem?

Dobrovolníkem se člověk může stát od patnácti let. Pokud se tak rozhodne, ideální je kontaktovat koordinátorku dobrovolnického centra. Domluvíme se na schůzce a já mu vysvětlím, co dobrovolnictví obnáší. Nejdříve musím zjistit, kde a komu by chtěl dobrovolník pomáha a kolik času je schopen dobrovolnictví věnovat. A od toho se odvíjí další postup.

S kým tedy spolupracujete?

Dobrovolníky vysíláme do domovů pro seniory a handicapované v Třebíči a okolí, do Klubu Naděje v Třebíči a nízkoprahového klubu eMBéčko v Moravských Budějovicích. Tam se dobrovolníci stávají společníky, kteří si s klienty povídají, naslouchají jim, připravují jim různé volnočasové aktivity. Naše dobrovolnické centrum má také akreditován Program Pět P, který je určen pro dobrovolníky od osmnácti let. Ti se pak věnují jednomu dítěti.

Může dobrovolník spolupracovat jinak než dlouhodobě?

Pokud nemá dobrovolník tolik času, jsou pro něj vhodné jednorázové akce, např. dětské a vánoční dny, kdy pomáhá s přípravou, organizací a zajištěním aktivit pro děti i dospělé.

Co vaše práce obnáší?

Mou hlavní náplní je „být tu pro dobrovolníky.“ Zajišťuji jim veškerý servis. Od pojištění, přes pravidelné schůzky – tzv. supervize, kde si mohou s ostatními dobrovolníky předat zkušenosti a sdílet radosti i starosti dobrovolnictví, až po náhradu cestovních výdajů a vystavení osvědčení o dobrovolnické činnosti.

Také pořádám pro dobrovolníky výcvik, který se koná dvakrát ročně, na jaře a na podzim. Snažím se jim osvětlit, co bude jejich práce obnášet a jak se na ni co nejlépe připravit. Výcvik je důležitý i v tom, že se dobrovolníci vzájemně potkají, seznámí a sdělí si zkušenosti mezi sebou. Ty si mohou předat i na dvou oceňujících akcích, které pro dobrovolníky pořádám.

K čemu jim to osvědčení o dobrovolnické činnosti bude?

Mohou si ho přiložit k přihláškám na střední či vysokou školu nebo k životopisu.

Hlásí se dobrovolníci dobrovolně nebo pořádáte náborů?

Obojí. Snažím se, aby lidé o dobrovolnickém centru a jeho možnostech věděli, propagace je důležitou součástí mé práce. A dobrovolníci se pak hlásí sami. Pořádáme však i náborů, chodím na základní a střední školy a o dobrovolnictví tam hovořím.

To znamená, že mohou pomáhat i děti ze základních škol?

Dobrovolníkem se může stát osoba od patnácti let, ale pomáhat mohou i mladší děti, a to právě při jednorázových akcích, kde je máme „pod dohledem.“ Musí o tom samozřejmě vědět rodiče, zákonný zástupce. Přihlásily se nám třeba tři třináctileté dívky, dnes už je jim patnáct a mají zájem dělat dobrovolníky v Klubu naděje. A nyní už mohou.

Můžeme ke Klubu naděje sdílet něco podrobnějšího?

Klub Naděje zřizuje odbor sociálně právní ochrany dětí pod Městským úřadem v Třebíči, vede ho paní Iveta Nedvědícká. Je určen pro

děti ze sociálně znevýhodněných rodin, kterým zajišťuje volnočasové aktivity. Klub funguje dvakrát týdně, v úterý a ve čtvrtek. Dobrovolníci vypomáhají s tvorbou a realizací programu klubu, s doprovodem dětí a jezdí také na víkendové pobyty či tábory.

Děti tedy vyhledává odbor sociálně právní ochrany dětí?

Ano, také. S OSPODEM máme velice úzkou spolupráci napříč všemi službami, které STŘED poskytuje. V této souvislosti bych ještě ráda přiblížila náš Program Pět P. V něm se dobrovolník starší osmnácti let věnuje jednomu dítěti ve věku od sedmi do patnácti let, které je většinou ze sociálně znevýhodněného nebo jinak ohroženého prostředí. Mají spolu navázat kamarádský vztah a ukázat si, že volný čas se dá trávit smysluplně. Dobrovolník tak může dítě často odvrátit od nebezpečného prostředí nebo návyků. Na rozdíl od Klubu naděje se jedná o individuální péči.

Dobrovolníci konají svou práci bezplatně?

Ano, ale pro dobrovolníky je pocit, že někomu pomáhají a jsou potřební, nevyčísitelný.

Máte i dobrovolníky, kteří vykonávají běžné zaměstnání?

Samozřejmě ano, není jich sice mnoho, ale i oni vykonávají dobrovolnickou činnost zodpovědně a svědomitě. Máme dobrovolníky i z řad seniorů.

Čím dobrovolník pomáhá v Domově pro seniory?

Dobrovolník tam vykonává to, na co personálu bohužel nezbyvá čas. Personál zajišťuje veškerou tělesnou péči a dobrovolník seniorovi vyplňuje volný čas, je pro něho společníkem.

Povídá si s ním, vyslechne ho, může mu předčítat knihy, hrát s ním deskové hry. Může s ním jít na procházku či ho vyvézt na vozíku do parku nebo zahrady, která je u většiny domovů. Ty pro svoje klienty pořádají různé akce a při nich

mohou dobrovolníci také vypomáhat.

Není to tak trochu suplování rodiny?

Nenazvala bych to přímo suplování rodiny, spousta seniorů žádnou rodinu nemá, nebo je od ní daleko.

Kolik máte dobrovolníků?

Ted' jich máme přes třicet.

Přivítali byste další?

Určitě. Nejen my, ale i organizace, kam dobrovolníky vysíláme. Dobrovolníků není nikdy dost, jejich pomoc je nevyčísitelná.

Máte nějaký program i pro lidi středního věku?

Tam ta potřeba není. Jedná se opravdu o pomoc seniorům, handicapovaným či dětem.

Spolupracujete třeba s charitou?

Vzájemně se vnímáme, víme o sobě. Někteří dobrovolníci působí u nich, někteří u nás. Je to na volbě každého jedince. Určitě ji nevnímáme jako konkurenci.

Co máte v plánu?

Vyjednávám spolupráci s dětskými domovy, knihovnou a mateřskými školami a centry. Chtěla bych vysílat dobrovolníky i do těchto organizací.

Zároveň se chci dobře starat o dobrovolníky, které již mám a jsou neocenitelným hnacím motorem a motivací mé práce.

A na závěr, jak jste ke své práci dostala?

Sama jsem před šesti lety působila jako dobrovolník v programu Pět P. Byla to skvělá zkušenost, která mi kromě dobrého pocitu, že můžu někomu pomoci, pomohla i při výběrovém řízení na pozici koordinátora dobrovolnictví v organizaci STŘED, z.ú. Věděla jsem totiž z vlastní zkušenosti, co tato práce obnáší, čímž jsem se odlišila od ostatních kandidátů. Nyní to využívám pokaždé, když mám schůzku s novým dobrovolníkem.

Zdobení stromků symbolizuje spolupráci

Kulturní událost Zdobení vánočních stromků, kterou letos již po jedenácté pořádala organizace STŘED, z.ú., se konala 8. prosince 2019 od 17 hodin ve velkém sále Klubu Hájek. Za účasti ředitelky STŘED, z.ú., Marty Bártové, starosty města Třebíče Pavla Pacala, 1. náměstka hejtmana Kraje Vysočina Pavla Fraňka a dalších významných hostů se uskutečnila komentovaná ukázka tří vánočních stromků, které předem tematicky nazdobily vybrané subjekty.

„Letos jsme o nazdobení stromků požádali Dobrovolnické centrum, Základní školu Týnskou a Tým pro mládež, který zajišťuje metodickou spolupráci mezi institucemi péče o

MODERÁTORKA Markéta Zušťáková zpovídá Martinu Bořeckou z organizace STŘED.
Foto: Antonín Zvěřina

ohrožené děti“ vysvětlila Bártová.

O vánoční atmosféru se postaral pěvecký sbor Základní školy Týnská pod vedením Anny Hessové. „Jsem moc ráda, že pěvecký sbor tuto nabídku přijal. Byla by škoda, kdyby tak skvělé výkony zůstaly jenom za zdí školy. Byli fakt skvělí. Nemůžu uvěřit, že vystoupení trénovali teprve od září,“ ocenila Eliška Lisá, manažerka STŘED.

Zdobení vánočních stromků symbolizuje spolupráci organizací pomáhajících dětem a rodinám. Je prostorem k poděkování pěstounům, dobrovolníkům a všem dalším spolupracovníkům, kteří pomáhají druhým. Slouží také k zastavení a setkání uprostřed vánočního shonu. Celou akci moderovala Markéta Zušťáková.